

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης της 9ης Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Ελλάδα (C-481/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:845), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
2. Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 4 368 000 ευρώ ανά εξάμηνο από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης έως την ημερομηνία πλήρους εκτέλεσης της απόφασης της 9ης Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Ελλάδα (C-481/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:845).
3. Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 5 500 000 ευρώ.
4. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 87 της 16.3.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2022 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arcoa Parking Danmark A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-90/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Πεδίο εφαρμογής – Πράξεις υποκειμένες στον φόρο – Δραστηριότητες που ασκούνται από εταιρία ιδιωτικού δικαίου – Εκμετάλλευση χώρων στάθμευσης εντός ιδιωτικών εκτάσεων – Τέλη ελέγχου που εισπράττει η εταιρία αυτή σε περίπτωση μη τήρησης από τους οδηγούς των γενικών όρων χρήσης των χώρων στάθμευσης – Χαρακτηρισμός – Οικονομική και εμπορική πραγματικότητα των πράξεων]

(2022/C 119/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Arcoa Parking Danmark A/S

κατά

Skatteministeriet

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι τα τέλη ελέγχου που εισπράττει εταιρία ιδιωτικού δικαίου η οποία εκμεταλλεύεται ιδιωτικούς χώρους στάθμευσης, σε περίπτωση μη τήρησης, εκ μέρους των οδηγών, των γενικών όρων χρήσης των χώρων αυτών, πρέπει να θεωρούνται ως αντιπαροχή για παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται εξ επαχθούς αιτίας, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η οποία υπόκειται ως τέτοια στον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ).

(¹) EE C 161 της 11.5.2020.